Muvâlât ve Muâdât Konusunda Bâtıl Bir Sözün Reddi

Soru: Muhterem hocam! Bir hocanın: 'İslâm Hukukunda başka bir dîndendir diye birisine husumet yoktur.' dediğini dinledik. Bu sözler hakkındaki değerlendirmeniz nedir? Konuşmanın adresini izlemeniz için gönderiyoruz.

Cevap :

بسم الله والحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه ومن والاه، أما بعد

Söz konusu videoyu, sözün geçtiği yerin siyâkı ve sibâkı ile izledim. Soruda zikrettiğiniz sözü tam olarak şöyledir: 'Yani, katiyetle İslâm Hukukunda başka bir dîndendir diye ona husûmet yoktur.'
Hakkı beyân etmek ve bâtıldan sakındırmak niyyetiyle, Allah katında sorumlu olmamak için sorunuza cevâb veriyor ve Allah'a güvenip dayanarak diyorum ki:
Bu söz, açık bir hatadır. Hatta İslâm dînine ve onu indiren âlemlerin Rabbine bilinçsizce atılan büyük bir iftirâdır. Kitâb ve Sünnet'in sarîh delâletiyle ve sahâbenin icmâsı ile bâtıldır.
Yüce Allah şöyle buyurur: 'İbrâhîm ve beraberindekilerde, sizin için güzel bir örneklik vardır. Vaktiyle onlar kavimlerine şöyle demişlerdi: Biz sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Sizinle bizim aramızda artık, Allah'a bir ve tek olarak îmân edinceye dek sürecek, ebedî bir buğz ve düşmanlık başlamıştır.' [60/Mümtehinne, 4] Görüldüğü gibi burada buğz ve düşmanlık i'lânı Müslümanlardan kâfirlere yöneliktir. Bu buğzun ve düşmanlığın sebebine de âyette işâret edilmiştir. Evet, çok açık seçik görüleceği üzere buğz ve düşmanlığın sebebi, onların –hakîkati küfür ve şirk olan- dînleridir. Yüce Allah bu hususta bizim de onları örnek almamızı emretmektedir. Nasıl olur da, kâfire dîninden ötürü husûmet beslenmez denilebilir?
Yine şöyle buyurur: 'Fitne kalmayıncaya ve dîn sadece Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın! Eğer vazgeçerlerse, o takdirde zâlimlerden başkasına düşmanlık yoktur.' [2/Bakara, 193]
Müfessirlerin İmâmı İbn Cerîr et-Taberî bu âyetin tefsîrinde şöyle der: '«Fitne kalmayıncaya ve dîn sadece Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın!» Yani, Allah'a şirk kalmayıncaya, Allah'ın yanı sıra hiç kimseye ibâdet edilmeyinceye, putlara ibâdet son buluncaya, ibâdet ve tâat yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. «Dîn sadece Allah'ın oluncaya kadar» buyruğunda «dîn» ile murâd edilen, ibâdet ve eksiksiz tâatin Allah'a olmasıdır. Rab'î şöyle der: «Dîn sâdece Allah'ın oluncaya kadar» Yani, yalnızca Allah'a ibâdet edilinceye kadar. Bu da Lâ ilâhe illallah demeleriyle olur, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bu kelime için savaşmış ve ona davet etmiştir. «Eğer vazgeçerlerse, o takdirde zâlimlerden başkasına düşmanlık yoktur.» Yani, sizinle savaşmaya son verip dîninize girerlerse onlarla savaşı bırakın.' [Tefsîru't-Taberî Takrîbun ve Tehzîbun, Tehzîb ve Takrîb: Salâh el-Hâlidî (1/586) –kısaltarak-] Şimdi nasıl olur da kâfirlere karşı husûmet dînlerinden dolayı değildir denilir?
Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: 'Lâ ilâhe illallah deyinceye kadar insanlarla savaşmam emrolundu!' [Buhârî ve Müslim, İbn 'Umer'den rivâyet etmişlerdir] Görüldüğü üzere Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e kâfirlerle dînlerinden dolayı savaşması emredilmiştir. Nasıl

olur da onları dînlerinden dolayı hasmımız kabûl etmeyiz denilebilir?
Sahâbe, kâfirlere kendi yurtlarında hücum ederek savaşmak hususunda icmâ etmişlerdir. Onların ve onlardan sonra gelen bütün ümmetin kâfirlere gösterdikleri husûmet inkârı imkânsız bir hakîkattir. Eğer bu husûmet, bâtıl dînlerinden dolayı değildiyse, nedendi? Mallarını almak, ülkelerini ve zenginliklerini ele geçirmek için miydi? Evet, Allah'tan bir ni'met olarak cihâd ile bunlar husûle gelmişti, ama onların maksatları bu muydu? Acaba bu sözün sâhibi müslümanın kâfire husûmet beslemesini mi inkâr ediyor, yoksa bu husûmetin sebebinin onların bâtıl dînleri olduğunu mu inkâr ediyor?
Eğer bu söz, belirli bir sibâk ve siyâk ile söylenmiş olmasaydı, vallahi hüsnü zân edip 'İslâm dîninde başka bir dîndendir diye kimseye zulmetmek yoktur.' demek istemiş, ama anlatmayı beceremeyiş derdik. Yahut husûmet kelimesinin anlamını bilmiyor, derdik. Fakat adam –subhanallah- bu sözün önünde ve sonrasında aynı hususu te'yîd eden birçok bâtıl kelâm sarfetmiştir. Allahu'l-Müsteân.
Onlara dînlerinden ötürü husûmet beslememek şöyle dursun; onlara ve dînlerine öfke duyup husûmet beslemek bizim kendisiyle Allah'a yaklaştığımız bir ibâdettir.
Kardeşlerime, bu sözlere ve böyle kimselere i'tibâr etmemelerini, faydalı ilim elde etmek üzere ilim ehline ve eserlerine yönelmelerini tavsiye ediyorum. Bu eserlerden biri de benim tercüme etmek şerefine erdiğim, Şirk ve Küfür Ehlini Velî Edinmenin Hükmü ismiyle basılan Allâme İmâm Süleymân b. Abdillah'a ait eserdir. Kardeşlerime bu eseri incelemelerini tavsiye ederim.

Kardeşiniz

Hüseyin Cinisli
12 Safer 1432
15 Ocak 2011